

Regnskabsmaterialet skal være fysisk tilgængeligt i virksomheden, medmindre dette kan gøres tilgængeligt for de statslige told- og skattemyndigheder inden 5 hverdage. Denne frist er sat ud fra en vurdering af, at såfremt regnskabsmaterialet befinder sig hos tredjemand (eksempelvis revisor), bør en anmodning om fremskaffelse af regnskabsmaterialet kunne ske inden for dette tidsrum. Der er alene tale om, at regnskabsmaterialet skal kunne gøres tilgængeligt. Revisor eller andre behøver således ikke at være til stede. Dog skal følgesedler og fakturakopier, som benyttes i forbindelse med selve leverancen, opbevares i forretningslokalet, indtil varen forlader virksomheden, dog mindst i tre måneder fra udstedelsen.

Bestemmelser om beholdningsregnskab, udformning af dokumentation og dennes tilgængelighed, samt regler om overholdelse af bogføringsloven, herunder god bogføringssskik, vil gøre det muligt for de statslige told- og skattemyndigheder enten at finde frem til den virksomhed, der skal betale afgiften i henhold til loven (hvilket normalt vil sige fremstilleren eller importøren), eller at fastsætte og udstede en bøde til virksomheden, som ikke har orden i regnskaberne, og som opbevarer de afgiftspligtige varer.

Regnskabsmaterialet skal opbevares i mindst 5 år fra regnskabsårets afslutning. Dog kan virksomhederne efter ansøgning til told- og skatteregionen få tilladelse til kun at opbevare kassestrimler i 1 år efter regnskabsårets udløb. Denne bestemmelse svarer til den tilsvarende regel i § 62 i bekendtgørelsen til momsloven og bør praktiseres i overensstemmelse hermed. Dette medfører, at en tilladelse givet efter momsloven også vil have virkning i forhold til de pågældende afgiftslove.

Reglerne finder anvendelse også på regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, som således altså som udgangspunkt lever op til de angivne bestemmelser. Reglen medfører blandt andet, at virksomhederne kan anvende elektroniske kasseafstemninger. Ligeledes vil følgesedler kunne opbevares på edb, men først fra det tidspunkt, hvor varepartiet, som følgesedlen vedrører, har forladt virksomheden. Når varerne befinder sig i virksomheden skal der med andre ord foreligge en følgeseddel i klarskrift.

Endelig indeholder reglerne en hjemmel for de statslige told- og skattemyndigheder til at fastsætte nærmere regler for fakturaudstedelse og regnskabsførelse. De pågældende hjemler er i nogle situationer nye, idet visse afgiftslove hidtil kun har indeholdt regnskabshjemler eller fakturahjemler. Med forslaget vil alle de af forslaget omfattede afgiftslove indeholde hjemmel til udstedelse af såvel regnskabs- som faktura-

raspecifikationer. Der kan i den forbindelse henvises til Vejledning nr. E 29 fra 2002 angående emballageafgiftsloven. Skatteministeriet finder, at de heri udstukne retningslinjer kan danne grundlag for de eventuelle regler, som det måtte findes nødvendigt at udstede med hjemmel i de pågældende bestemmelser.

Til § 1, nr. 3 - 5, § 2, nr. 5 - 7, § 3, nr. 5 - 7, § 4, nr. 4 og 5, § 5, nr. 5 - 7 og § 6, nr. 5 - 7

De pågældende bestemmelser dels tilpasser redaktionelt straffereglerne for de gældende regnskabsbestemmelser og dels fastslår, at overtrædelser af de med dette forslag indførte regnskabs- og fakturabestemmelser omfattes af straffebestemmelserne i de enkelte afgiftslove.

Endvidere er det for at sikre overholdelsen af de vilkår, som kan aftales om alternative opbevaringssteder for følgesedler m.m. foreslået, at straffebestemmelserne udvides på dette punkt. Dette er i tråd med de almindelige principper på afgiftsområdet, idet overtrædelse af påbud og tilsidesættelse af vilkår, normalt er strafbelagt.

I punktafgiftslovene som sådan er overtrædelser af regnskabs- og fakturabestemmelserne normalt omfattet af den enkelte punktafgiftslovs straffebestemmelser. Der er derfor ikke tale om, at det strafsanktionerede område udvides.

Til gengæld foreslås indsat en ny bestemmelse om skærpede bøder for overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne, når det samtidig ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i den pågældende afgiftslov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 6, og § 2, nr. 8

Med disse bestemmelser foreslås det, at betalings- og hæftelsesreglerne harmoniseres, således at det på linje med de øvrige afgiftslove fremgår, at den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, skal betale afgiften af varerne.

Til § 7

Ved lov nr. 165 af 15. marts 2000, som foretog konsekvensændringer i en række afgiftslove som følge af oprævningslovens vedtagelse, blev der i afgiftslovene blandt andet foretaget en harmonisering af en bestemmelse om, at de statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en virksomhed, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Endvidere kan de statslige